

Plastika

Drage slušateljice, dragi slušatelji!

Ja sam Julia Resetarits iz Dvojezične savezne gimnazije iz Borte i želim danas govoriti o životu s plastikom i o životu bez plastike. U današnjem vremenu je život s plastikom i život bez plastike velika tema s kojom bi se morali baviti. Kako sigurno jur znate, život s plastikom nije jako poželjan. A zašto je to tako i kako moremo to preminuti, hoću vam sada objasniti.

Ja zastupam mišljenje, da se mora živiti bez plastike. A sada se sigurno pitate zašto, drage slušateljice i dragi slušatelji. Lak odgovor. Ljudi već ne znaju, kamo da bacaju tu plastiku i smeće koje se sastoji od plastike i zato je jur nastao novi planet koji se samo upotribljava, da se smeće nakupi na njemu. Moj stav o toj temi je potpuno jasan. Mora se nešto preminuti.

More se napomenuti, da se neke plastične stvari moru preminuti na „ne-plastične“ stvari, da se na primjer koriste papirnate i platnene vrićice umjesto plastičnih vrićica. Morate si predstaviti, kako bi bilo, kad bi sve trgovine upotribljavale papirnate ili platnene vrićice. Ne bi li to bilo jako „zdravo“ za naš planet i za našu zemlju?

Tako sada dolazim k drugoj točki. Što mislite bi to moralo biti? Vi to sigurno znate. Naravno, da preminimo svakodnevne navike, na primjer da i kupimo stvari koje ne postoje od plastike, nego su kot vrićice od papira ili od tkanine. Ali znam da je ovaj postupak tako dug kot rast stabla.

Tako sada dolazim tretomu argumentu. Ako se upotribljavaju mnoge stvari koje se sastoju od plastike, onda se mora ta plastika reciklirati i na sabirno mjesto za plastiku odnesti. I kad se to napravi, se i odgovorno ponaša prema prirodi, a to je jako važno, jer se onda more reći, da se priroda poštuje.

Ali ne samo višak plastike je problem na ovom svitu, nego cijelo naše smeće i pogonski plinovi utječu na promjene klime. Ako se ča to ne minja, će ozonska rupa veća i veća nastati i onda imamo mi ljudi još već problemov.

Moram spomenuti, da se mora voditi račun i o buduću generaciju. Sada se sigurno pitate zašto ja to velim. Ali odgovor je lak. Mora se gledati na buduću generaciju, jer i ta dica ne želju živiti u uništenom svitu. S toga moramo malo paziti, da održavamo naš planet zdravim, a ne da ga zničimo. Predstavite si kako vaša dica ili unuki živu u nečistom svitu i moraju pojeti na cestu sa zaštitom za

usta. Naravno znam, da ne odvisi samo od plastike nego i od autov, industrije i drugih faktora, koji utiču na klimatske promjene. I to se neće pozitivno odraziti na naš planet, kako sam jur osjećala stoput, i neću nastati umorna, to još tisućkrat napomenuti.

Mi svi mislimo, da samo mi ljudi trpimo pod takovim „nezdravim“ životom, ali nigdo od nas ne misli, da i životinje trpu ako bacimo smeće u morje ili u šumu. Samo si premislite kako je tim životinjama koje moraju živiti u prljavom morju i kamo gledaju samo vidu smeće od nas ljudi. Jur se kaže, da se morje utapa u otpatki. Nije li to strašno? Mi samo mislimo na nas i da mi već ne moramo to smeće imati u kući, ali si ne premislimo, da su svi oceani na ovom svitu jur prljavi. Kako jadne su ribe, morski psi, a i kiti. U neki država jur morje ili ocean ide najzad odnosno se smanjuje i to samo zbog promjene klime, jer mi ne pazimo na naš planet i samo na nas mislimo i ne na siromašne ljude u Africi, koji tribaju tu vodu u morju. Uglavnom mislimo samo na nas, jer ne mislimo na ljude u Africi, da oni nemaju jila i vode i da u morju ne najdu već zdrave ribe koje moru jisti. To je još jedan dokaz, da ne gledamo na druge ljude i kako bi oni mogli bolje živiti i ne moraju trpiti, jer mi imamo kuću, ali ljudi u Africi čudakrat žive pod otvorenim nebom.

Sada hoću napomenuti jedan primjer. Vi ste na plaži i se sunčate. Kupite nešto, što je pakirano u plastiki i ne znate kamo da to bacite. Hoćete li to baciti na tlo ili u morje? Većina će sigurno baciti u morje, jer onda je problem za moment riješen, jer će voda to ionako odnesti. Ali to je akcija ka nam donša probleme i to je primjer kako mi krivo reagiramo. Zato si zapamtite, da se smeće nigdar ne smije baciti u morje ili na tlo, nego u košaru za smeće. A kad nije košare u blizini, zamite smeće sa sobom i ga bacite doma ili u hotelu u kantu za smeće.

Činjenica je, da i mi ljudi ne moremo živiti zdravo, ako je morje puno smeća. Zašto? Sada ću vam reći. Ako mi bacimo smeće u morje, nastanu štetne tvari i ribe žive u tom nečistom morju. A kad mi jimo te ribe, moremo nastati bolesni, jer ribe žeru biljke u tom nečistom morju. Konačno moramo i mi na to misliti, da imamo i mi posljedice, ako prljamo morje, šume i druge krajolike. Je li sada razumite drage slušateljice i dragi slušatelji zašto je važno da držimo morje, cijelu našu zemlju čisto? Jeste li sada svisni toga? Ja se ufam.

Važno za mene je, da pazimo kako živimo i da ne koristimo mnoge stvari s plastikom, da se odgovorno ponašamo prema prirodi i naše smeće odnosimo na sabirna mjesta za plastiku. Sada ste vi na redu, da preminite vaše svakodnevne navike i branite naš planet. Kako sam jur na početku rekla, je

nastao novi planet plastike, a ako to tako dalje ide, će se još mnogo čega počemeriti na našem planetu.

Hvala vam na pozornosti.

Julia Resetarits